

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 4. An Religiosi sunt capaces Domini rerum temporalium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

dem auctoritate tolli, ergo Papa potest in votis solemnibus dispensare, perinde ac in simplicibus. 2. S. Pontifices saepe in his votis dispensarunt, ut cum Ramiro Rege Arragoniæ, Casimiro I. Rege Poloniæ Religionis professis, & aliis apud Cajet. Azor. & alios. Nec obstat cap. 6. de statu Monach. ubi Innoc. III. dicit: *Abdicatio proprietatis, sicut & custodia castitatis adeo est annexa Regulae Monachali, ut contra eam nec summus Pontifex possit licentiam indulgere.* Quia solum vult sine abdicatione & castitate statum religiosum non posse consistere, etiam cum licentia Papæ; ac proinde Papam non posse dispensare cum Monacho manente in Statu Religiosi professi. At de plenitudine potestatis potest aliquem extrahere ex illo statu, ad contrahendum matrimonium ob gravem causam, v. g. ut religio & pax in Regno firmentur.

Q. 4. *An Religiosi sunt capaces Domini rerum temporalium?*

Resp. I. Religiosi non solemniter professi possunt in particulari habere dominium bonorum temporalium, licet non possint de illis pro libito disponere, nec iis uti sine licentia superioris. Constat ex Constit. Gregor. XIII. *Ascendente Domino.* sic statuente de iis, qui post probationis biennium vota simplicia emisissent in Societate Jesu. Quare non est de essentia paupertatis religiosæ, ut privet dominio,

minio, sed solum ut privet potestate utendi & disponendi pro libito & sine licentia superioris, & ut illo volente obliget ad abdicandum suarum rerum dominium. Enimvero dominium, cujus usus ita impeditus est ac dependens, & alienatio sic obstricta & debita parvi momenti est; tuncque non plus habes in temporalibus rebus potestatis, quae exerceri possit ad libitum, quam is qui caret Dominio.

Resp. II. Religiosi solemniter professi possunt habere in communi dominium bonorum temporalium, ita ut illud sit penes communitatem, ex *Trid. sess. 25. c. 3.* quia neque ex ordinatione Ecclesiae, neque ex intentione votantium communitas religiosa fit incapax Domini: & aliunde intentio fidelium bona religiosorum donantium est transferre illorum dominium in communitatem religiosam. Haec tamen non habet dominium illorum absolutum ac liberum, sed ligatum ac restrictum ad congruam sustentationem religiosorum & pios usus, ita ut non possint in usus profanos impendi sine injustitia. Nam haec bona sunt Deo dicata & donata solum ad pios usus; eademque est ratio illorum ac aliorum bonorum Ecclesiasticorum. Porro bona religiosorum immobilia, & mobilia pretiosa, quae servari possunt, alienari nequeunt, nisi in commodum religionis: nam sic à jure statutum est; haecque est intentio donantium, ut religio perseverare possit. *Resp.*

Resp. III. Religiosi solemniter professi sunt in particulari incapaces omni domini, usufructus, & similis juris bonorum temporalium, sive mobilium sive immobilium. Est *communis*, & certa, inquit Lessius: nam Ecclesia hanc incapacitatem annexuit solemnii voto paupertatis, sicut & incapacitatem matrimonii solemnii voto castitatis. Item in nostra Societate Coadjutores formati sunt incapaces omnis Domini, nisi à Societate legitime dimittantur: quia Ecclesia hanc incapacitatem annexuit illorum votis licet tantum publicis, non solemnibus. At Religiosi professi retinent dominium famæ, & jura merè spiritualia: nam his non renuntiant, & Ecclesia eorum voto annexuit incapacitatem domini rerum duntaxat temporalium.

Resp. IV. Religiosi professi Beneficarii, ut Abbates, Priores & similes habentes Beneficia Regularia vel Sæcularia habent jus administrandi, & dispensandi fructus sui Beneficii tum ad congruam sustentationem, tum ad causas pias; quia id eis à jure & consuetudine concessum est. At nihil possunt impendere in usus profanos, vel consanguineis non indigentibus donare: aliàs peccant contra justitiam, & accipientes tenentur ad restitutionem: quia istorum bonorum non sunt Domini, sed solum administratores & dispensatores, habentes tantum jus & facultatem ad impendenda illa bona secundum præscriptum Canonum

nonum ac Religionis, & intentionem eorum, qui ea religioni vel Ecclesiæ donârunt. Imò etiam peccant contra votum paupertatis, disponendo de re temporalì sine licentia legitima.

Q. 5. Ad quid obligatur Religiosus ex vi voti paupertatis?

Resp. Ex communi sent. tenetur. I. Nullam rem temporalem pretio æstimabilem sine licentia superioris accipere, retinere, absumere, destruere, permutare, commodare, alienare, donare, aut ea uti. Nihil enim pretio æstimabile potest habere & tractare ut proprium, id est propriâ voluntate ac auctoritate, seu proprio arbitratu ac nomine, & sine dependentia ac licentia superioris; nam per votum paupertatis, etiam simplex, quod fit in Societate Jesu post biennium probationis, homo privatur potestate utendi & disponendi sine licentia superioris de quavis re temporalì, & usu ullo domini libero ac independente, quamvis retineat dominium sed restrictum & dependens à superiore, etiam quoad retentionem, & cum obligatione illud relinquendi ad nutum superioris. Per solemne verò Religiosus privatur insuper omni dominio etiam radicali, proprietate, usufructu, & simili jure rerum temporalium. Constat ex sensu ac usu Ecclesiæ, & ex c. *Non dicatis* 12. q. 1. exc. 6. *de Statu Monach.* ubi Innoc. III. ait: *Prohibemus*